

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoE/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5422200484
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5422200484.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej a členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, D. E. – E., zastúpeného: AKSK, s.r.o., so sídlom Nám. SNP 15, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 859 711, proti povinnej: F. G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, zastúpenej: JUDr. Radoslava Bencúrová, advokátka, so sídlom M. R. Štefánika 1840/20, Dolný Kubín, o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia vo veci úpravy styku s maloletými deťmi: I. B., nar. XX.XX.XXXX a J. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u povinnej, v konaní zastúpenými kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. DK-10Em/1/2022-633 zo dňa 30. októbra 2024, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. DK-10Em/1/2022-633 zo dňa 30. októbra 2024 p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým uznesením výkonom I. návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol; výkonom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Na základe vykonaného dokazovania citujúc § 376 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), § 377 ods. 1 CMP mal okresný súd preukázané, že styk oprávneného s maloletými deťmi upravený vo vzťahu k maloletej I. rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/61/2021-1085 zo dňa 17.12.2021 a vo vzťahu k maloletej J. uznesením Okresného súdu Námestovo č.k. DK-2P/62/2022-454 zo dňa 29.05.2024 sa realizuje, preto nie sú dané dôvody na nariadenie výkonu rozhodnutia. V prejednávanej veci nie je možné konštatovať, že by povinná dobrovoľne neplnila, čo jej ukladajú označené exekučné tituly. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle § 52 CMP.

3. Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie v zákonnej lehote oprávnený. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. aby ho zmenil tak, že výkon rozhodnutia nariadi a zároveň uloží matke sankciu za každý styk, ktorý mu bol jej konaním/nekonaním zmarený. Uviedol, že okresný súd vychádzal zo skutkového stavu za posledné dva mesiace pred vyhlásením napadnutého uznesenia a otázky nerešpektovania súdnych rozhodnutí zo strany povinnej počas konania ako aj pred jeho začatím nijakým spôsobom neriešil ani nezodpovedal. Zdôraznil, že konanie prebieha od apríla 2022, teda viac ako 2,5 roka, počas ktorého došlo k výraznému odcudzeniu maloletej J. od neho, aspoň podľa tvrdenia povinnej, a k výraznému obmedzeniu jeho styku s oboma maloletými, pričom na tomto stave nenesie žiadnu zodpovednosť. Okresný súd povinnú

dokonca ani nevyzval, aby preukázala dôvody, pre ktoré sa jeho styk s maloletými deťmi počas tak dlhej doby nerealizoval. Podľa oprávneného, povinná svoj vplyv na maloleté deti jednoznačne uplatnila tak, aby sa styk nerealizoval, čo vyplýva priamo z jej vyjadrení v tomto konaní. Povinná priamo uviedla, že viaceré stretnutia sa neuskutočnili z dôvodu, že na stretnutie nechceli ísť maloleté deti a ona to akceptovala, nič s tým nespravila, z čoho vyplýva, že povinná vedome a úmyselne porušila svoje povinnosti vyplývajúce z exekučného titulu.

4. Oprávnený v odvolaní ďalej uviedol, že okresný súd vo svojom rozhodnutí vychádzal vo vzťahu k maloletej J. z predpokladu, že jeho styk s ňou je upravený a realizuje sa na základe neodkladného opatrenia nariadeného Okresným súdom Námestovo č.k. 2P/62/2022-454, ktorým mala byť zmenená úprava styku nariadená rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/61/2021-1085 zo dňa 17.12.2021, čo však nepovažuje za správne. Nariadené neodkladné opatrenie nijakým spôsobom nerieši vzťah styku upraveného označeným rozsudkom, pričom ak tento nebol zrušený a ani zmenený, neodkladné opatrenie existuje/doplňa označený rozsudok, keďže neodkladné opatrenie a rozsudok si nekonkurujú, navzájom sa nevylučujú. Okresný súd a rovnako aj kolízny opatrovník, by mali počas celého konania dohliadať na správanie povinnej, ktorá by mala viesť maloleté deti k rozširovaniu a zlepšovaniu vzťahu s ním, čo v danom prípade absentuje v maximálnej možnej miere. Nekonanie súdu v konaní o výkon rozhodnutia, ktorý sa „uspokojil“ so skutočnosťou, že „aktuálne prebieha styk riadne“, porušuje základné práva maloletých detí, medzi ktoré patrí aj právo na výchovu oboma rodičmi, právo na styk s oboma rodičmi.

5. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu oprávneného uviedol, že sa nestotožňuje s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie. Na základe aktuálnych skutočností poukazoval na to, že pri realizácii neodkladného opatrenia povinná na styk oprávneného s maloletou J. prichádza opakovane s meškáním cca 30 až 45 minút. Oprávnený sa v rámci neodkladného opatrenia, ktoré sa realizuje v priestoroch Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín od povinnej opakovane dožaduje hľadania riešení, kompromisov v rámci obnovenia vzťahu s maloletou J., napríklad návrhom na spoločne strávený čas s maloletými v K. A. L., v ktorom majú maloleté deti priestor na hru, aktivity. Povinná návrhy, kompromisy zo strany oprávneného neakceptuje. Styk oprávneného s maloletou I. sa od septembra 2024 začal realizovať bez problémov aj napriek tomu, že dovtedy sa nerealizoval. Počas vianočného obdobia sa mal styk oprávneného s maloletými deťmi realizovať od 24.12.2024 od 17.00 hod. do 26.12. do 17.00 hod., avšak tento sa nerealizoval a táto situácia sa opakuje od roku 2019. Oprávnený opakovane poukazuje na situáciu, počas obdobia vianočných sviatkov a zainteresované subjekty žiada, a v minulosti aj viackrát žiadal, o riešenie. Túto situáciu riešil aj podaním oznámenia na Okresnom riaditeľstve PZ v Dolnom Kubíne, v ktorom poukázal až na emočné „vydieranie“ maloletých detí zo strany povinnej. Pokiaľ zo strany povinnej je poukazované na negatívne stránky oprávneného, tak kolízny opatrovník disponuje dôkazmi, že oprávnený maloletej I. počas styku zabezpečuje plnohodnotný program a v rámci fotodokumentácie maloleté dieťa je v prítomnosti oprávneného šťastné a spokojné. Na záver kolízny opatrovník uviedol, že rodičia sú si vo svojich rodičovských právach rovní a žiadny z rodičov nemá právo hrať sa na jedinou univerzálnu morálnu autoritu, ktorá bude svojvoľne rozhodovať o čom, či vôbec a kedy môže druhý rodič mať u seba svoje dieťa. Kolízny opatrovník súhlasil so sankcionovaním povinnej za každý zmarený styk, resp. odporúčal prijať iné opatrenia vyplývajúce z postupu realizácie výkonu rozhodnutia súdu.

6. Povinná vo svojom vyjadrení k odvolaniu oprávneného navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Oprávnený vo svojom odvolaní neuviedol žiaden odvolací dôvod, preto z jeho odvolania nie je zrejmé, z akého dôvodu odvolanie podal a nie je zrejmý ani rozsah podaného odvolania. Poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 595/2024-30 zo dňa 22.10.2024, ktorým ústavný súd ústavnú sťažnosť oprávneného v tejto právnej veci zamietol. Ústavný súd okrem iného v odôvodnení uviedol (ods. 16.), že je potrebné uviesť, že realizácia rozhodnutia o výchove maloletých detí bude od určitého veku dieťaťa takmer vždy závislá nielen od vôle rodičov, ale aj maloletého dieťaťa. V takýchto prípadoch tak súd len vytvára, zabezpečuje vhodné predpoklady na realizáciu rozhodnutia, nemá však vo svojej moci dosiahnuť to, aby jeho pôsobenie vždy viedlo k výkonu rozhodnutia (m. m. IV. ÚS 452/2013, IV. ÚS 312/2023). V ods. 20. ústavný súd ďalej uvádza, že s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa a na skutočnosť, že tento záujem sa môže v priebehu času meniť, je súd vykonávajúci rozhodnutie o výchove maloletých povinný v závislosti od okolností prípadu zisťovať dôvody, prečo sa povinný nepodrobil vykonateľnému rozhodnutiu súdu (porovnaj § 380 CMP), a vykonať šetrenie o pomeroch

maloletého, pričom môže na tento účel nariadiť pojednávanie (§ 379 ods. 1 CMP), vyzvať príslušné orgány na poskytnutie súčinnosti (§ 380 CMP) a podobne. Súd teda nemôže len mechanicky vychádzať z úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vo vykonateľnom rozhodnutí, je povinný neustále vyhodnocovať, či nútený výkon rozhodnutia je v záujme maloletého (m. m. II. ÚS 375/2015). Ďalej v ods. 30. odôvodnenia ústavný súd uvádza, že neakceptovanie zmeny exekučného titulu vo vzťahu k úprave styku sťažovateľa s maloletou J. zo strany oprávneného (ods. 29. tohto uznesenia) hodnotí ústavný súd ako nenapomáhajúci efektívnemu postupu okresného súdu v jeho veci. V ods. 31. ústavný súd uvádza, že na základe už uvedených skutočností zohľadňujúc okolnosť čiastočnej realizácie výkonu súdneho rozhodnutia vo vzťahu k maloletej I. (predovšetkým ods. 29. tohto uznesenia), ako aj čiastočnú laxnosť v prístupe sťažovateľa k zmene úpravy styku s maloletou J., ku ktorej došlo nariadeným neodkladným opatrením, a berúc do úvahy skutočnosť odročovania pojednávania na podnet sťažovateľa, resp. jeho právneho zástupcu, ako aj to, že konanie okresného súdu sa riadilo základným motívom vykonávacieho konania, podľa ktorého majú úkony a opatrenia súdu smerovať prioritne k dobrovoľnému splneniu povinnosti, a prihliadajúc na faktickú zložitosť prejednávanej veci, ústavný súd dospel k záveru, že okresný súd v napadnutom konaní konal v zásade plynulo, pričom jeho postup v napadnutom konaní nemožno hodnotiť ako neefektívny, alebo zjavne neprimeraný.

7. Povinná vo vyjadrení ďalej uviedla, že vo vzťahu styku oprávneného s maloletou J. bola medzi ňou a oprávneným uzavretá neformálna dohoda, ktorú riadne plnila, pričom nechávala obe maloleté deti v materskej škole, kde si ich o 12.00 hod. mal prevziať na styk oprávnený. Napriek tomu, že maloleté deti mali byť odovzdávané v jej neprítomnosti, maloletá J. opakovane odmietala z materskej školy s oprávneným na víkend, resp. na 10 dní v období prázdnin odísť, čo oprávnený akceptoval a maloletú J. si z materskej školy nepreberal. Maloletá v tomto období odmietala ísť k oprávnenému, plakávala, schovávala sa, nepomohla ani pomoc ochotných učiteliek v materskej škole, ktoré maloletú J. odniesli k autu oprávneného, pričom samotný stav akceptoval aj oprávnený, nakoľko maloletú J. nechcel zobrať z materskej školy a tak maloletá ostávala v materskej škole. Maloletú I. si na styk oprávnený prevzal. Po tom, ako ju kontaktovali učiteľky materskej školy, že maloletá J. s oprávneným neodíšla, išla ju do materskej školy prevziať. Na základe týchto skutočností v danom období aj samotné učiteľky v materskej škole jej dali najavo, že maloletú J. nasilu nebudú oprávnenému odovzdávať, ani ju nijako presviedčať. Pokiaľ sa maloletá J. rozhodla, že k oprávnenému nejde, učiteľky daný stav akceptovali. Pokiaľ oprávnený hovoril o manipulovaní maloletých detí z jej strany, tak toto absolútne odmieta, nakoľko maloletá I. na styk s oprávneným odchádzala, maloletá J. nie. Obe maloleté deti boli však v prostredí materskej školy spolu, bez jej prítomnosti, obe boli ňou psychicky pripravené na styk s oprávneným, jedna s oprávneným na víkend odišla, druhá nie. Neobstojí teda podľa povinnej tvrdenie oprávneného, že maloleté deti nepripravuje po psychickej stránke.

8. V školskom roku 2023/2024 sa podľa povinnej situácia zmenila, pretože maloletá I. začala navštevovať prvý ročník základnej školy, avšak maloletá J. navštevuje stále materskú školu. Aj vzhľadom na uvedenú skutočnosť sa neformálnou dohodou jej a povinného upravil čas preberania maloletých detí, namiesto času o 12.00 hod. na čas po vyučovaní maloletej I.. Prevzatie maloletej I. prebieha každý páry piatok o 13.15 hod., a teda naďalej nad rámec stanovený exekučným titulom. Maloletá J. sa v šk.r. 2023/2024 dostala do takého stavu, že v čase styku s oprávneným, odmietala chodiť do materskej školy, keďže vedela, že si má po ňu oprávnený prísť. Odvtedy ju privádzala každý páry piatok s problémami pred materskú školu. Oprávnený v tom čase opätovne začal stupňovať tlak nielen na maloletú J., ale aj na ňu, nútil ju k tomu, aby maloletú J. vybrala zo svojho auta nasilu, oprávnený dané nebol a nie je ochotný, ani schopný urobiť sám. Trval na tom, že uvedené musí urobiť práve ona, čím by si narušila pevnú citovú väzbu s maloletou, resp. s oboma deťmi, toto však odmietala. Týmto svojím nátlakovým postojom a naliehaním, aby maloletú J. násilne naložila do jeho auta, oprávnený spôsoboval ešte väčší stres obom maloletým deťom, pretože aj maloletá I. bola pri preberaní prítomná a celú situáciu veľmi citlivo vnímala.

9. Ďalej povinná vo svojom vyjadrení k odvolaniu oprávneného uviedla, že oprávnený dňa 22.01.2024 navštívil základnú školu, pretože maloletá I., ktorá v tej dobe k nemu chodila, mala narodeniny. Priniesol koláče maloletej I. priamo do školy, nielen pre ňu, ale aj všetkých jej spolužiakov. Zároveň navštívil aj maloletú J. spolu s maloletou I. v materskej škole. Oprávnený prišiel do materskej školy neohlásený, čím narušil učiteľkám výchovný proces, nakoľko maloleté deti v tom čase boli prichystané na spanie. Oprávnený sa pokúsil nadviazať kontakt s maloletou J., ale bez úspechu. Maloletá J. s ním nekomunikovala, schovávala sa a nepomohla ani prítomnosť maloletej I.. Na narodeniny maloletej J. v mesiaci september 2023 však oprávnený neprišiel, nepriniesol jej koláče, ani žiadny

darček. Nehovoriac o Vianociach a meninách. Napriek tomu, že o neohlásenej návšteve oprávneného v materskej škole nevedela, je zrejme, že maloletá odmietla akýkoľvek kontakt s oprávneným. Počas tohto obdobia si oprávnený maloletú J. nikdy na styk neprebral, hoci bola maloletá J. buď v materskej škole, alebo neskôr, keď maloletú J. priviezla pred materskú školu, oprávnený si ju neprevzal. Oprávnený konal z vlastnej vôle, nakoľko maloletú mu na styk riadne pripravila, priviezla pred, resp. do materskej školy a jej prebratie nijako nebránila.

10. V máji 2024 Okresný súd Námestovo vyhovel jej návrhu na úpravu styku oprávneného s maloletou J. tak, že tento je upravený len za jej prítomnosti na ÚPSVaR Dolný Kubín každý párný piatok od 10.00 hod. do 12.00 hod. Má za to, že neodkladné opatrenie deroguje skoršie rozhodnutie vo veci samej, a teda platí model styku oprávneného s maloletou, ktorý je upravený neodkladným opatrením. Okresný súd na pojednávaníach v tejto veci, ako aj v uznesení zo dňa 30.10.2024 vysvetlil oprávnenému, že v prípade maloletej J. platí úprava styku na základe neodkladného opatrenia, teda nie na základe predchádzajúcej úpravy stanovenej rozsudkom Krajského súdu v Žiline, čo neustále oprávnený nesprávne interpretuje. Nakoniec sa v rovnakom „duchu“ vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v odôvodnení svojho rozhodnutia. Povinná dala do pozornosti skutočnosť, že aj napriek tomu, že styk oprávneného s maloletou J. je upravený formou stretávania sa na ÚPSVaR od júna 2024, takto upravený styk oprávnený z vlastnej vôle nerealizoval, nezúčastňoval sa ho, ani ju vopred 48 hodín pred začiatkom styku neinformoval, že sa ho nezúčastní. Nezúčastňoval sa na stretnutiach na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne s maloletou J. v období leta, t.j. 28.06.2024, 12.07.2024, 26.07.2024, 23.08.2024 od 10.00 hod. do 12.00 hod., pričom zúčastnil sa len jediného stretnutia, a to dňa 09.08.2024, kedy si mal na styk (10 nocí) prebrať maloletú I.. Následne sa mal styk oprávneného s maloletou J. uskutočniť dňa 06.09.2024, avšak oprávnený ju, ani ÚPSVaR, vopred neinformoval, že sa styku nemôže zúčastniť, ani že sa ho nezúčastní. Tento styk sa neuskutočnil napriek tomu, že na styk s oprávneným maloletú J. pripravila, na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny bola s maloletou prítomná. Styk oprávneného s maloletou J. sa neuskutočnil ani dňa 20.09.2024, o čom oprávnený nikoho vopred neinformoval, avšak ona s maloletou J. sa na úrad dostavila. Zaujímavé je, že v tento deň však oprávnený už od 12.00 hod. bol schopný a ochotný prísť na styk s maloletou I.. Oprávnený sa styku s maloletou J. nezúčastnil v termínoch 28.06.2024, 12.07.2024, 26.07.2024, 23.08.2024, 06.09.2024, 20.09.2024, 27.12.2024, t.j. z 12-tich termínov sa viac ako polovica týchto termínov v roku 2024 nezúčastnil sám z vlastnej vôle, nakoľko na styk s maloletou J. neprišiel. Napriek tomu, že na pojednávaní dňa 25.09.2024 oprávnený tvrdil, že sa nebude zúčastňovať stretnutí s maloletou J. na pôde ÚPSVaR Dolný Kubín, svoje rozhodnutie po tomto pojednávaní zmenil a od 10/2024 sa začal zúčastňovať týchto stretnutí a tento styk sa realizuje aj v súčasnosti. Maloletá J. má aj s takýmto stykom s oprávneným problém, neustále plače, keď má ísť na styk, nechce sa dať obliecť, kope ju, nechce vyjsť z auta, nechce nastúpiť do výťahu v budove ÚPSVaR Dolný Kubín, nechce vojsť do miestnosti v budove ÚPSVaR Dolný Kubín, v ktorej je prítomný oprávnený. Povinná uviedla, že maloletú J. na stanovený čas na ÚPSVaR Dolný Kubín privedie, ale keďže maloletá J. plače, nechce vojsť do miestnosti, na chodbe ju prehovára dovtedy, až kým ju nakoniec nepresvedčí (oprávnený ani raz nevyšiel na chodbu, aby na maloletú pozitívne pôsobil, aby vôbec vošla do miestnosti, kde sa nachádza oprávnený a pracovníčka ÚPSVaR. Situácia sa nemení ani v roku 2025, pretože oprávnený s maloletou J. stále nedokáže naviazať žiaden kontakt, maloletá J. s ním nechce nijako komunikovať, na jeho otázky mu neodpovedá, nereaguje na ne, odmieta sa s ním akokoľvek hrať, maľovať si, prijať nejakú vec, napríklad aj pohár vody, maloletá len neustále opakuje, že chce ísť domov (30 aj viackrát), sedí na jej nohách, odvracia zrak od oprávneného, keď plače na chodbe úradu, pracovníčky úradu dokonca vyjdú na chodbu z kancelárií, čo sa deje a tak ďalej. Stretnutia musia byť častokrát v záujme maloletej ukončované pracovníčkami ÚPSVaR Dolný Kubín skôr so súhlasom rodičov.

11. Pokiaľ ide o styk oprávneného s maloletou I., v mesiacoch október, november, december 2024 tento sa, okrem vianočných sviatkov – osobitná úprava aj v januári 2025, realizoval. Čo sa týka vianočných sviatkov, prevzatie maloletej I. podľa exekučného titulu nie je najšťastnejšie riešenie, na čom sa zhodli všetci zúčastnení. Navrhla oprávnenému pri stretnutí na ÚPSVaR, aby mal maloletú I. tri víkendy po sebe, teda víkend 13.12. - 15.12 (styk sa realizoval), 20.12. - 22.12.2024 namiesto vianočných sviatkov (styk sa nerealizoval) a 27.12. - 29.12.2024 (styk sa realizoval). Oprávnený nesúhlasil s nahradením vianočných sviatkov, preto maloletú I. dňa 24.12.2024 dovezla na prevzatie, maloletá I. odmietla s oprávneným odísť, čo oprávnený akceptoval a odišiel bez nej, samozrejme na Vianoce dňa 24.12.2024 podal na ňu trestné oznámenie.

12. Povinná vo vyjadrení rovnako uviedla, že oprávnený upriamuje pozornosť len na ňu a na jej sankcionovanie, pričom o svojom nevhodnom konaní a správaní počas preberania maloletých detí už nehovorí. Styku maloletých detí s oprávneným nikdy nijako nebránila, čo potvrdila aj maloletá I., ktorá súdnemu znalcovi ustanovenému v inom konaní uviedla „mamina mi nikdy nezakazovala ísť ku tatinovi. A ani starká a ani nikto“. Maloleté deti na styk s oprávneným vždy riadne pripravila, aj pripravuje, priviezla a vozí maloleté deti na dohodnuté miesto. Oprávnený si zámerne maloleté deti na styk nepreberal, keď s ním odmietli odísť, radšej podal na ňu zámerne a premyslene trestné oznámenie, s cieľom, že pokiaľ bude nariadený výkon rozhodnutia súdom, tak na základe daného môže byť trestne stíhaná, o čo presne oprávnenému ide. Keby mal oprávnený záujem o stretávanie s maloletou J., tak sa styku s ňou nevyhýba, pretože viac ako polovicu stykov stanovených neodkladným opatrením neuskutočnil z vlastnej vôle. Ak by si chcel maloletú J. prebrať, mohol tak urobiť z materskej školy, čo neurobil, a neurobil tak ani v prípade, ak maloleté deti priviezla na určené miesto styku. Je na oprávnenom, prečo si maloleté deti neprevzal, pretože vždy maloleté deti na miesto určenia priviezla, ale bol to oprávnený, ktorý si maloleté deti nakoniec neprevzal. Takéto správanie oprávneného v prípade maloletej J. je podľa povinnej dlhodobé a tendenčné.

13. Za narušenie vzťahu oprávneného s maloletými deťmi, resp. predovšetkým s maloletou J. nie je zodpovedná ona, ale oprávnený a to tým, že robí medzi maloletými deťmi veľké citové aj finančné rozdiely, ktoré obe vnímajú. Maloletej J. na Vianoce v roku 2023 oprávnený nekúpil žiaden darček, maloletej I., ktorá k nemu ide, darčeky kúpi. Maloleté deti medzi sebou komunikujú a darmo oprávnený maloletej J. tvrdí, že má aj ona u neho pod stromčekom darček, keď maloletej J. jej sestra I., ktorá bola u oprávneného povie, že pod stromčekom nemala J. žiaden darček. Situácia sa opakovala aj na Vianoce roku 2024. Absolútne odmietla vyjadrenie oprávneného o tom, že vsugerúva maloletým deťom stanovisko, že pokiaľ nechcú ísť na styk s oprávneným, nemusia. Vždy maloleté deti na styk pripravila, priviezla, bol to práve oprávnený, ktorý si maloleté deti odmietol prebrať, resp. prevziať, keď na styk k nemu nechceli ísť. Akceptoval, že nechcú ísť, keď ich neprebral a odišiel bez nich. Bol to oprávnený, ktorý si odmietol v materskej škole prebrať maloletú J., bol to oprávnený, ktorý dával maloletým, resp. maloletej na výber, že pokiaľ ísť nechce, nasilu ich nútiť nebude. Za dané rozhodnutia oprávneného nemôže niesť ona žiadnu zodpovednosť.

14. Povinná vo svojom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že s ním v celom rozsahu nesúhlasí. Má za to, že po zmene sociálnej pracovníčky, ktorá začala zastupovať kolízneho opatrovníka, sa tento otočil proti nej a začal podávať len jednostranné informácie na jej adresu, nekriticky preberať názory a rétoriku oprávneného. Oprávnený sa do času zmeny sociálnej pracovníčky vždy vyjadroval ku kolíznemu opatrovníkovi negatívne. Sabotoval akékoľvek stretnutia na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, nové termíny. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení konštatoval, že právny zástupcovia rodičov majú rozdielny názor na uznesenie Okresného súdu Námestovo, č.k. DK-2P/62/2022-454 zo dňa 29.05.2024, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, bez toho, aby samotný kolízny opatrovník zaujal nejaký názor. Vzhľadom na nepochopenie, resp. nesprávnu interpretáciu styku oprávneného s maloletou J. po vykonateľnosti neodkladného opatrenia zo strany kolízneho opatrovníka podala na súd návrh na doplnenie uznesenia o neodkladnom opatrení. Nakoľko okrem oprávneného aj kolízny opatrovník ju nútil k tomu, aby dodržiavala vo veci styku oprávneného s maloletou J. nielen neodkladné opatrenie, ale aj rozsudok Krajského súdu v Žiline, č.k. 8CoP/61/2021-1085 zo dňa 17.12.2021, v čom opätovne kolízny opatrovník prebral názor oprávneného. Oprávnený sa napriek tomu domnieva a neustále na ňu nalieha, že styku nariadeného rozsudkom Krajského súdu v Žiline sa majú zúčastňovať obe maloleté deti.

15. Pokiaľ kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení uviedol, že s maloletou J. na styk s oprávneným meškáva, kolízny opatrovník už neuvádza dôvody, ktoré neustále dáva najavo, teda neochota maloletej ísť na styk s oprávneným, neochota vyjsť z auta, neochota vojsť do miestnosti. Na stretnutie maloletú J. na stretnutie s oprávneným musel dňa 09.08.2024 priniesť na rukách jej krstný otec, nakoľko ona tohto násilného privezenia nebola schopná (maloletú nedokázala v čase jej vzdoru vybrať z auta, zdvihnúť na ruky, keďže neustále kopala a plakala a tak ďalej). Taktiež je pre povinnú zarážajúce, že kolízny opatrovník neuvádza, že maloletá J. neustále plače, odmieta vstúpiť do kancelárie, keď vstúpi do miestnosti, s oprávneným nenadviaže žiaden kontakt, odvracia sa mu chrbtom, nekomunikuje s ním, zo stretnutia chce čo najskôr odísť. Kolízny opatrovník neuvádza ani žiadne skutočnosti v omeškaní oprávneného s odovzdaním maloletej I., prípadne na neúčastiach na styku s maloletou J.. Vo vyjadrení kolízneho opatrovníka absentuje v súvislosti s ponúkanými možnosťami oprávneným tá skutočnosť, že

tento ponúka iba A. L. K., nič iné a súčasne si neželá, aby bola prítomná pri styku ona. Požaduje od nej len, aby priviezla maloletú J. do spomínanej A. L. a ihneď, bez rozlúčky s maloleťmi deťmi odišla. V súvislosti s Vianocami 2024 vo vyjadrení kolízneho opatrovníka absentuje jej návrh prednesený na pôde ÚPSVaR Dolný Kubín, aby styk s maloletou I. prebehol tri vikendy po sebe, výmenou za styk, ktorý sa mal realizovať počas Vianoc. Keďže oprávnený túto výmenu odmietol, dňa 24.12.2024 priviezla maloletú I. aj maloletú J. v stanovenom čase na dohodnuté miesto za účelom, aby si prevzal maloletú I. oprávnený na Vianoce. Podotkla, že maloletá J. má diagnostikovanú separačnú úzkosť detským psychiaterom G. M., má taktiež diagnostikovaný problém s vyprázdňovaním, pričom lekárske záznamy kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení vôbec nezohľadňuje. Čo sa týka stretávania sa maloleťmi deťmi s oprávneným vo A. L., v minulosti sa takto na styku s oprávneným podieľala, avšak hlavne na základe zlých zažitých skúseností z minulosti, kedy mal oprávnený neustále námietky voči jej osobe a jej správaniu, sa už bez prítomnosti kompetentnej osoby, či pozorovateľa, stretávať nebude.

16. Povinná vo vyjadrení zopakovala, že od 20.09.2024 prebieha styk oprávneného s maloletou I. v zmysle exekučného titulu, oprávnený maloletú nevyzdvihuje v základnej škole ale o 17.00 hod. pred základnou školou, s výnimkou osobitnej úpravy počas Vianoc. Pokiaľ ide o styk maloletej I. počas Vianoc, maloletú v stanovenom čase dňa 24.12.2024 priviezla na dohodnuté miesto, avšak oprávnený sa začal správať násilne, agresívne, začal sa vyhrážať privolaním polície, čo následne aj urobil. Počas vianočnej večere prišla do jej domácnosti polícia z dôvodu, že maloleťmi deťmi majú byť týrané a ňou ohrozované. Polícia videla obidve maloleťmi deťmi, rozprávala sa s nimi a odišla, nakoľko informácie od oprávneného neboli založené na pravde. Maloletá I. na základe správania oprávneného, jeho nevhodného správania sa voči maloletej J. dňa 24.12.2024 odmietla odísť s oprávneným a oprávnený si ju z vlastného rozhodnutia ani neprebral. Akceptoval, že s ním na Vianoce maloletá odísť nechce. Na záver svojho vyjadrenia povinná uviedla, že oprávnenému v styku s maloleťmi nebránila. Tvrdenie kolízneho opatrovníka sú v tejto časti nepravdivé a zavádzajúce. Nestotožňuje sa s vyjadrením kolízneho opatrovníka, v súvislosti so sankcionovaním jej osoby, keď je to sám oprávnený, ktorý nebol schopný si maloleťmi deťmi na styk prebrať v materskej škole, základnej škole, pred hotelom B. alebo pred Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny dňa 09.08.2024, pričom pri preberaní pred úradom bola prítomná práve na naliehanie oprávneného aj kolízna opatrovníčka. Konkrétne správanie maloleťmi deťmi počas preberania na styk a hlavne neprímerané správanie oprávneného vo svojom vyjadrení k odvolaniu oprávneného ale neuviedla.

17. Oprávnený k vyjadreniu povinnej a kolízneho opatrovníka uviedol, že odvolanie podal z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a § 62 ods. 1 CMP. Uviedol, že s maloleťmi deťmi sa stretáva minimálne, a to len v rámci nastavenej súdnej úpravy stretávania. Nad rámec tejto úpravy mu povinná neumožňuje styk. Dôrazne trvá na dodržiavaní úpravy, poskytnutie náhradného termínu za nezrealizované stretnutia odmieta. S maloletou J. nemal riadny styk viac ako dva roky. Za daného stavu je to povinná, ktorá zabezpečuje každodennú starostlivosť o maloleťmi deťmi, tieto k nej majú vytvorené silné citové väzby. Je to jedine ona, ktorá môže pôsobiť a motivovať maloleťmi deťmi vo vzťahu k stretávaniu s ním. Svojím aktívnym prístupom môže prispieť k obnoveniu vzťahu a dôvery maloletej J. k nemu. Potrebu spolupráce a komunikácie jeho s povinnou v tomto smere potvrdila aj psychologička Krajského súdu v Žiline. Povinná však odmieta akékoľvek aktívne pôsobenie vo veci obnovenia jeho vzťahu, dôvery a stretávania sa s maloletou J.. Naproti tomu však povinná maloletú J. na stretnutie s ním absolútne psychicky nepripravuje, na stretnutia, ktoré prebiehajú na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín je pasívna, nespolupracuje, nesnaží sa aktívne pôsobiť na maloletú J.. Ticho rešpektuje rozhodnutie maloletej J. nekomunikovať s ním. Zároveň povinná odmieta automaticky akékoľvek jeho návrhy a sama neuvádza žiaden návrh, ako by sa situácia ohľadom styku jeho s maloletou mohla zmeniť, resp. riešiť. Pretrváva u povinnej vyhraný, nepriateľský a pasívne-agresívny postoj k nemu, ktorý maloletá J. zvlášť citlivo vníma. Pokiaľ ide o styk na Vianoce s maloletou I. dňa 24.12.2024 mu bolo povedané, že v prípade, že sa stredne s maloleťmi deťmi, v zmysle právoplatného rozhodnutia, pokiaľ budú maloleťmi deťmi chcieť k nemu ísť, 15 minút pred príchodom na miesto odovzdania mu bolo povinnou oznámené, že maloleťmi deťmi nejdú. Takéto situácie sa však pravidelne opakujú. Povinná iba formálne deklaruje, že si plní všetky povinnosti v smere realizácie jeho styku s maloleťmi deťmi. Opakovane vo svojich vyjadreniach uvádza, že maloleťmi deťmi pripraví a dovezie na miesto, avšak ani na jednom mieste svojich vyjadrení neuvádza, ako po psychickej stránke pripravuje maloletú J. na styk s ním, pričom v zmysle vykonateľných súdnych rozhodnutí jej táto povinnosť vyplýva. Na maloletú J. sa povinná

nesnaží psychologicky pôsobiť, neporozpráva sa s ňou, nemotivuje ju, aby zmenila postoj a odišla na styk s ním, resp. aby sa s ním pohrala, porozprávala a podobne.

18. Oprávnený opakovane zopakoval, že medzi ním a povinnou pretrváva nezhoda vo vzťahu k rozsahu styku s maloletou J.. Má za to, že neodkladným opatrením nebol zrušený, ani zmenený rozsudok Krajského súdu v Žiline, ale neodkladné opatrenie bolo vydané popri právoplatnom a vykonateľnom rozsudku Krajského súdu v Žiline, pretože úprava styku oboma súdnymi rozhodnutiami nekoliduje, a preto platia obidve tieto rozhodnutia. Napriek tomu je však jeho styk s maloletou J. realizovaný len v rozsahu neodkladného opatrenia, teda nie je realizovaný v celom rozsahu. Matka odmieta realizáciu styku v súlade s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, rovnako aj iné rozšírenie styku nad rámec stanovený súdnym rozhodnutím. Vo vzťahu k maloletej I. tak povinná spravila ústupok čiastočne. Povinná svoju antipatiu voči nemu vedome, či nevedome prenáša na maloleté deti, čo zvlášť citlivo vníma maloletá J., ktorá je na povinnú silne naviazaná. Pravidelne sa v rámci styku opakujú situácie, kedy povinná deklaruje, že sú maloleté deti pripravené a chcú ísť na styk s ním. Keď sa však blíži k miestu stretnutia alebo naň dorazí je mu oznámené, že maloleté deti ísť nechcú. Na správanie maloletých detí majú bezprostredný vplyv vyjadrenia povinnej, ktorá im uvádza, že jej budú v čase, keď budú s ním chýbať, bude jej smutno. Negatívny dopad to má zvlášť u maloletej J., ktorá je na povinnú silne citovo naviazaná. Medzi maloletými deťmi nikdy nerobil rozdiely, ľúbil a ľúbi ich obe rovnako. Jeho vzťah s maloletou J. sa zhoršil najmä v dôsledku pôsobenia povinnej. V priebehu konania o výkon rozhodnutia povinný opakovane žiadal o poskytnutie náhradných termínov za nezrealizované stretnutia s maloletými deťmi s tým, že v prípade ich poskytnutia zoberie návrh na výkon rozhodnutia späť, čo však povinná odmietla.

19. Kolízny opatrovník vo svojom následkom vyjadrení uviedol, že sa nestotožňuje s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie a pridrižiava sa svojho, skôr podaného vyjadrenia. Vyjadril súhlas so sankcionovaním povinnej za každý zmarený styk, resp. odporučil prijať iné opatrenie vyplývajúce z postupu realizácie výkonu rozhodnutia súdu.

20. Povinná vo svojom následnom vyjadrení uviedla, že sa nestotožňuje s vyjadrením oprávneného. Je nesporné, že maloleté deti s ňou majú silné citové väzby, nakoľko však s maloletými deťmi ako rodina s oprávneným nikdy nežili v spoločnej domácnosti, nebolo možné od maloletých detí očakávať, že ich vzťah s oprávneným bude taký pozitívny, emočne dobre sytený a bezpečný tak, ako s ňou, čo konštatoval súdnoznalecký posudok č. 9/2024 vypracovaný ustanoveným súdnym znalcom G. G.. Nie je pravdivé, že predstiera konštrukciu o rozdielnom prístupe oprávneného k maloletým deťom a že jediný, kto ju reálne vytvára, je ona. Oprávnený robí citové a finančné rozdiely medzi maloletými deťmi, pričom tento názor bol prezentovaný aj zo strany prokuratúry, konkrétne: „Vzťah otca k maloletým deťom jednoznačne rozdielny, selektívny, a to nielen pri prejavoch rodičovskej náklonnosti a lásky, ale aj akejkolvek komunikácie, či obdarovaní pri rôznych príležitostiach“, „napriek odmietavému postoju maloletej dcéry J. k otcovi, tento nevyvíja dostatočný záujem na zmenu úpravy ich vzájomných vzťahov“, „otec síce deklaruje záujem o maloleté deti, ale reálne tak nekoná, najmä citlivo nezohľadňuje ich vek, vyspelosť, potreby“. Uvedené vyplýva z vyjadrení Okresnej prokuratúry Dolný Kubín vo veci vedenej na okresnom súde pod sp.zn. DK-2P/7/2023 zo dňa 22.12.2023. Rozdiely medzi maloletými deťmi zo strany oprávneného konštatoval aj okresný súd v rozsudku č.k. 8P/51/2021, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/50/2021-417 zo dňa 17.12.2021 a vyplýva rovnako z výpovede ustanoveného súdneho znalca G. G. na pojednávaní vo veci vedenej pod sp. zn. DK-2P/62/2022 zo dňa 21.11.2024, ktorý uviedol „pokiaľ otec dáva deťom rozdielne darčeky, pokiaľ dochádza k disproporcii, či už z hľadiska emócií alebo vzťahu, alebo aj hmotných statkov, tak má to vplyv na to, ako dieťa vníma samé seba. V danom prípade tento prístup otca iba utvrdzuje maloleté dieťa v tom, že jeho správanie voči otcovi je správne“. Povinná na základe uvedeného má za to, že vzťah oprávneného s maloletou J. sa nezlepšuje na základe konania a správania oprávneného. O tom svedčí aj skutočnosť, že dňa 07.02.2025 a tiež 21.02.2025 sa nezúčastnil styku s maloleto J. na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín napriek tomu, že v uvedené dni o 17.00 hod. prišiel po maloletú I.. Pokiaľ ide o starostlivosť oprávneného vo vzťahu k obidvom maloletým deťom, oprávnený nedodržiava právoplatný a vykonateľný rozsudok vo vzťahu k určeniu jeho vyživovacej povinnosti a jeho vyživovacia povinnosť je suplovaná štátom inštitútom náhradného výživného. Pokiaľ ide o vyjadrenie oprávneného, že neposkytuje náhradné termíny za stretnutia, ktoré sa nezrealizuje, tieto tvrdenia sú zavádzajúce. Z ňou predložených dôkazov vyplýva, že navrhovala oprávnenému prevziať si maloleté deti v náhradnom termíne, resp. v náhradných termínoch, pričom oprávnený sa vždy vyhovoril na nevhodnosť počasia, termínu, služobnú cestu. Nespomína si, že by oprávnený niekedy v priebehu tohto konania navrhol späťvzatie návrhu na výkon

rozhodnutia v prípade poskytnutých náhradných termínov, čo spomína vo svojom vyjadrení. Je otáznou, ako chce oprávnený budovať a vybudovať vzťah s maloletou J., keď na určený styk sám z vlastnej vôle nechodí a nerealizuje ho v trvaní dvoch hodín. Oprávnený na styk nechodil celé obdobie leta 2024, v mesiaci september 2024, v decembri 2024, ale tiež 07.02.2025, 21.02.2025, 07.03.2025. Pokiaľ oprávnený na stretnutie s maloletou J. na úrad práce, sociálnych vecí a rodiny príde, tak sa vôbec aktívne nezapája do nadväzovania kontaktu s maloletou (ak sa zapojí, tak len veľmi minimálne), nič nikdy maloletej neprinesie, čo by ju motivovalo k hre, k diskusii s ním, toto má stále suplovať iba ona, oprávnený sedí na stoličke a pozerá do tabletu, resp. pracovníčkam ÚPSVaR Dolný Kubín ukazuje videá s nahrávkami svojho maloletého syna. Nie je pravdou, že na styku je pasívna, čo vyplýva aj z úradných záznamov ÚPSVaR Dolný Kubín, napr. úradný záznam zo dňa 18.10.2024 „maloletá J. komunikuje, hrá sa s matkou“, úradný záznam zo dňa 29.11.2024 „matka dieťa povzbudí ku komunikácii s otcom, matka s dieťaťom sa hrá s hračkami, dieťa opakovane chce ísť domov, ... postupne sa začala hrať s hračkou, ktorú hádzala matke, na otázku, či hodí aj otcovi, uviedla, že nie. Následne chytil hračku otec, avšak J. si nechce s otcom hádzať a naďalej sa hrá len s matkou“. Maloletá J. pri realizácii styku na ňu apeluje, aby odišli čo najskôr preč, avšak ona s ňou komunikuje, hovorí jej, že už len chvíľka, hovorí jej, poďme sa ešte niečo zahrať, pritom keď je aktívna motivuje maloletú, hrá sa s maloletou, oprávnený od nej vyžaduje pasivitu, nakoľko následne potom on nemá žiaden priestor na aktivitu s maloletou J.. Povinná v závere svojho vyjadrenia uviedla, že styk oprávneného s maloletou I. sa realizuje v zmysle právoplatného rozhodnutia. Styk s maloletou J. sa v zmysle neodkladného opatrenia už nerealizuje, z dôvodov na strane oprávneného, ktorý na stretnutia s maloletou J. na ÚPSVaR prestal po vyhlásení rozsudku dňa 06.02.2025 chodiť.

21. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a) CMP) po zistení, že odvolanie uplatnil v zákonom stanovenej lehote na to oprávnený účastník konania (§ 362 CSP, §7 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť týmto opravným prostriedkom, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) a sotožňujúc sa s prijatým záverom súdu prvej inštancie napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

22. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov, by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Nakoľko tu však bol i nesúhlas oprávneného s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s odvolacími námietkami a podstatnými tvrdeniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 387 ods. 3 CSP), pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

23. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že úprava štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku obsahuje osobitný typ konania - výkon rozhodnutia vo veciach maloletých. Zaradenie výkonu rozhodnutia v týchto veciach do Civilného mimosporového poriadku zachováva komplexnú systematiku vecí mimosporového charakteru. V tomto prípade ide o oblasť personálnej exekúcie. Postup pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých prichádza do úvahy ako následný a možný, ak dôjde k neplneniu, či porušeniu judikovaných povinností inej ako peňažnej povahy. Novokoncipované ustanovenia štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku dôsledne sledujú klasické dve fázy exekučného konania, ktoré sa uplatňujú aj v otázkach tzv. personálnej exekúcie, a to nariadenie výkonu rozhodnutia uznesením ako prvú fázu a uskutočnenie výkonu rozhodnutia ako druhú fázu. Medzi týmito dvoma fázami prebieha fáza mediačná (zmierovacia), ktorá doteraz prebiehala ešte pred nariadením výkonu rozhodnutia. Podľa ustanovení štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku sa bude postupovať pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo akákoľvek iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, - ak z osobitného predpisu alebo z medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vyplýva vykonateľnosť dohody alebo verejnej listiny, ktorou bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Z okruhu vykonávacieho konania ohľadom maloletého podľa právnej úpravy Civilného mimosporového poriadku je vyňatý výkon rozhodnutia o vymoženie výživného, ktoré je peňažným plnením, a tak

spadá pod právnu úpravu Exekučného poriadku. Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, týkajúce sa maloletého dieťaťa v uvedených veciach. Hoci explicitne nie je formulované uloženie povinnosti, implicitne je zrejmé, že ten rodič, ktorý nemá u seba dieťa, je oprávneným, a ten, ktorý má dieťa u seba, je povinným. Pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých poskytujú súdu súčinnosť aj ďalšie osoby, a to orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, orgán obce, prípadne aj orgán Policajného zboru. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa § 25 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“), môže súd na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti o dieťa, ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom. Exekučným titulom je aj vykonateľné rozhodnutie súdu, ktorým bola určená iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému (maloletým), pričom oprávneným je rodič, ktorý nemá u seba dieťa (deti) a povinným je rodič, majúci dieťa (deti) u seba. Postup pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých prichádza do úvahy, pokiaľ dôjde k neplneniu, či porušeniu judikovaných povinností inej ako peňažnej povahy. Tomuto postupu však predchádza dôsledné zisťovanie, ktoré môže vyústiť do skutkového záveru o tom, že sa povinný podrobuje rozhodnutiu. Zistenie takejto skutočnosti bráni nariadeniu i uskutočneniu výkonu rozhodnutia a spôsobuje zastavenie konania o výkon rozhodnutia. Pokiaľ súd zistí, že povinný splnil povinnosť uloženú mu exekučným titulom, je naplnený zákonný dôvod pre zastavenie konania o výkon rozhodnutia podľa § 390 písm. e) CMP.

24. Úlohou súdu v konaní o výkon rozhodnutia, je v prvom rade viesť povinného k tomu, aby si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo súdneho rozhodnutia plnil dobrovoľne. Súd musí posúdiť, či konaním povinného rodiča došlo k porušeniu práv a povinností oprávneného rodiča, ktoré mu vyplývajú z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Súd rozhodujúci o výkone rozhodnutia vo veci styku rodiča s maloletým dieťaťom je teda v prvom štádiu povinný zisťovať, z akého dôvodu sa tento styk nerealizuje a akú mieru viny na nerealizovaní tohto styku má tak rodič povinný, ako aj rodič oprávnený, či samotné maloleté dieťa. V konaniach vo veciach starostlivosti o maloletých, teda tiež v konaní o výkon rozhodnutia týkajúceho sa maloletých detí, súd pri rozhodovaní má na zreteli predovšetkým záujem maloletého dieťaťa, ktorý by však mali sledovať predovšetkým obaja rodičia.

25. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že napriek tomu, že výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je druhom vykonávacieho konania, vykazuje, od štandardného vykonávacieho konania na peňažné alebo nepeňažné plnenie, zjavné odlišnosti. Najväčšou odlišnosťou je práve sám predmet personálnej exekúcie, ktorým je osoba – maloleté dieťa, ktoré je súčasne účastníkom tohto konania. V konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých súd realizuje výkon práv a povinností, ktoré boli judikované v základnom konaní. V rámci konania o výkon rozhodnutia o styku otca s maloletým dieťaťom, teda súd nie je oprávnený judikovať nové práva a povinnosti účastníkov konania (a to, či už matky maloletého dieťaťa ako osoby povinnej styk otca s dieťaťom umožniť a otca maloletého dieťaťa ako osoby oprávnenej na styk s maloletým dieťaťom) a následne zabezpečovať výkon takto novo judikovaných povinností.

26. Odvolací súd primárne, reagujúc na odvolaciu argumentáciu oprávneného i vyjadrenia kolízneho opatrovníka, považuje za potrebné zdôrazniť záver okresného súdu vo vzťahu k exekučným titulom, ktoré sú predmetom daného vykonávacieho konania. Okresný súd správne ustálil, že exekučným titulom vo vzťahu k maloletej I. je rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2P/7/2020-950 zo dňa 15.07.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/61/2021-1085 zo dňa 17.12.2021, v zmysle ktorého je styk oprávneného s maloletou I. upravený v rozsahu – počas prvých dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku každý párný týždeň v kalendárnom mesiaci vždy v sobotu od 10:00 hod. do 17:00 hod. a v nedeľu od 10:00 hod. do 17:00 hod. bez prítomnosti matky maloletých detí, následne ďalšie dva nasledujúce mesiace každý párný týždeň v kalendárnom mesiaci od soboty od 10:00 hod. do nedele do 17:00 hod. a po uplynutí tohto obdobia každý párný týždeň v kalendárnom mesiaci vždy od piatku od 17:00 hod. do nedele do 17:00 hod. Úprava styku otca s maloletou sa neuplatňuje počas veľkonočných sviatkov, kedy je otec oprávnený stretávať sa s maloletou každý; párný kalendárny rok od Veľkonočnej nedele od 10:00 hod. do Veľkonočného pondelka do 17:00 hod. a každý nepárný kalendárny rok od Veľkonočného piatka od 10:00 hod. do Veľkonočnej soboty do 17:00 hod.; vianočných sviatkov, kedy je otec oprávnený stretávať sa s maloletou v každom párnom kalendárnom roku od 24. 12. od 17:00 hod. do 26. 12. do 17:00 hod. a v každom nepárnom kalendárnom roku od 30. 12. od 10:00 hod. do 03. 01. nasledujúceho kalendárneho roka do 17:00 hod.; letných školských prázdnin, kedy je otec oprávnený stretávať sa s maloletou v každom kalendárnom roku od 01. 07. od 10:00 hod. do 11. 07. do 18:00 hod. a od 11. 08. od 10:00 hod. do 21. 08. do 18:00 hod., s tým, že osobitná úprava počas veľkonočných sviatkov, vianočných sviatkov a letných školských prázdnin

sa začne uplatňovať až po uplynutí osobitnej úpravy styku platnej počas prvých štyroch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Exekučným titulom vo vzťahu k maloletej J. je uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. DK-2P/62/2022-454 zo dňa 29.05.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 14CoP/161/2024 zo dňa 10.09.2024, v zmysle ktorého je otec oprávnený stretávať sa s maloletou J. každý páry piatok od 10:00 hod. do 12:00 hod. za prítomnosti matky a pracovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín na oddelení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately ÚPSVaR Dolný Kubín, a to do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Nie je možné stotožniť sa s odvolacou argumentáciou oprávneného, že exekučným titulom vo vzťahu k úprave jeho styku s maloletou J. sú obe označené rozhodnutia, bez ohľadu na skutočnosť, že vo výroku neodkladného opatrenia nie je explicitne vyjadrená zmena rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2P/7/2020-950 zo dňa 15.07.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/61/2021-1085 zo dňa 17.12.2021. V prípade, ak okresný súd vzhliadol potrebu korigovania skôr upravených vzťahov účastníkov konania právoplatným rozhodnutím (rozsudkom) zásahom formou neodkladného opatrenia novou (dočasnou) úpravou týchto pomerov, nie je potrebné tento zásah vyjadrovať osobitným výrokom. Ak by totiž odvolací súd pripustil názor oprávneného, došlo by vydaním neodkladného opatrenia k rozšíreniu jeho styku s maloletou, pričom tento úmysel okresného súdu nevyplýva ani z odôvodnenia neodkladného opatrenia. Len primerane a podporne odvolací súd poukazuje na konštatáciu Ústavného súdu v ods. 29. uznesenia sp.zn. I. ÚS 595/2024-30, že „...neakceptovanie zmeny exekučného titulu vo vzťahu k úprave styku sťažovateľa (oprávneného) s maloletou J. zo strany sťažovateľa (oprávneného) hodnotí ústavný súd ako nenapomáhajúci efektívnemu postupu okresného súdu v jeho veci.“, ako aj v ods. 30 uznesenia sp.zn. I. ÚS 595/2024-30, že „Na základe už uvedených skutočností, zohľadňujúc okolnosť čiastočnej realizácie výkonu súdneho rozhodnutia vo vzťahu k maloletej (predovšetkým bod 29 tohto uznesenia), ako aj čiastočnú laxnosť v prístupe sťažovateľa k zmene úpravy styku s maloletou, ku ktorej došlo nariadeným neodkladným opatrením,...“.

27. Súd prvej inštancie dôsledne skúmal označenú situáciu a v odôvodnení svojho rozhodnutia poskytol vyčerpávajúce odôvodnenie. V danom prípade, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného v čase vydania odvolaním napadnutého rozhodnutia, možno konštatovať, že neboli naplnené zákonné predpoklady na nariadenie výkonu rozhodnutia, t. j. nebolo preukázané, že by povinná v čase rozhodovania súdu neplnila povinnosť uloženú exekučným titulom dobrovoľne. Nebolo preukázané, že by povinná marila styk oprávneného s maloletými deťmi, prípadne by bola sama príčinou nesplnenia povinnosti. Medzi rodičmi maloletých detí nebolo sporné, že sa styk oprávneného s maloletou I. realizuje. Pokiaľ ide o styk oprávneného s maloletou J., tento sa realizuje len čiastočne, avšak je to práve oprávnený, ktorý vytvára prekážku obnovenia svojho vzťahu k maloletej, nie povinná, nakoľko možnosť styku s maloletou nevyužíva pravidelne (Zo zápisnice z pojednávania vyplýva, že oprávnený uviedol, že sa takto upraveného styku nebude zúčastňovať z dôvodu, že takýto styk (len dve hodiny za prítomnosti matky a pracovníka úradu práce) maloletú len stresuje.)). Povinná v rámci odvolacieho konania uviedla konkrétne dátumy nere realizovania styku oprávneného s maloletou J., ktoré oprávnený žiadnym spôsobom nerozporoval. Odvolací súd zvyrazňuje, že sám oprávnený opakovane v rámci odvolacieho konania potvrdil realizáciu styku s maloletou J. v zmysle exekučného titulu, uvádzajúc: „Napriek tomu je však jeho styk s maloletou J. realizovaný len v rozsahu neodkladného opatrenia, teda nie je realizovaný v celom rozsahu.“, ako i to, že: „S maloletými deťmi sa stretáva minimálne, a to len v rámci nastavenej súdnej úpravy stretávania.“.

28. Pokiaľ sa kolízny opatrovník stotožnil s odvolaním oprávneného, navrhujúc nariadenie výkonu rozhodnutia/rozhodnutí, dôvodiac, že styk oprávneného s maloletou J. sa realizuje v skrátenom čase, pretože povinná maloletú neprivádza na stretnutie načas, odvolací súd zdôrazňuje, že v žiadnom prípade nie je možné považovať každé nere realizovanie styku oprávneného rodiča s maloletým dieťaťom, prípadne i občasné skrátenie (predĺženie) rozsahu styku s maloletým dieťaťom, za spôsobilé byť podkladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia vo veciach maloletého dieťaťa, nakoľko je potrebné skúmať dôvod, pre ktorý sa styk realizoval v kratšom časovom rozpätí ako mal v zmysle exekučného titulu, či sa jedná o dôvod, ktorý povinný rodič mohol ovplyvniť, alebo zaň dokonca nesie zodpovednosť, t. j. vedome a zámerne nesplnil to, čo mu ukladá exekučný titul.

29. K argumentácii oprávneného v odvolaní a následných vyjadreniach, ktorá zvyrazňuje odmietavé stanovisko povinnej k náhradným termínom za nezrealizované stretnutia, k jeho návrhom na realizáciu styku v inom prostredí (napr. A. L.) alebo v inom rozsahu, čo koniec koncov uvádza aj kolízny opatrovník vo svojich vyjadreniach v rámci odvolacieho konania, odvolací súd pripomína, že vo vykonávacom

konaní – ako je to v tejto veci, výsledkom má byť splnenie povinnosti určenej vykonateľným exekučným titulom buď dobrovoľne alebo nútenou formou, nie ochota matky spolupracovať s oprávneným, čím odvolací súd nehodnotí potencionálny (pozitívny) dopad spolupráce povinnej, ale i oprávneného na celkovú situáciu a vzťahy v rodine. Označené exekučné tituly rovnako neobsahujú povinnosť povinnej umožniť oprávnenému náhradné termíny stretnutí s maloletými deťmi pre prípad, že jeho styk upravený týmito rozhodnutiami realizovaný nebude. Podľa zistení odvolacieho súdu uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. DK-2P/62/2022-454 zo dňa 29.05.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 14CoP/161/2024 zo dňa 10.09.2024 neuložilo ani vzhľadom na vyššie uvedené povinnej povinnosť vo vzťahu k maloletej J. byť súčinnou pri styku maloletej s oprávneným, či povinnosť maloletej sa styk s oprávneným riadne pripraviť.

30. Záverom považuje odvolací súd za potrebné upozorniť oboch rodičov, že ak by z ich strany začalo dochádzať ku konaniu, ktoré by, či už svojou intenzitou alebo dôvodmi, bolo spôsobilé vyvolať dôvodné pochybnosti o ich prístupe k stretávaniu sa rodiča s maloletými deťmi, konanie súdu by bolo diametrálne odlišné a za takýchto okolností by mohlo dôjsť k zvoleniu takého postupu súdu, ktorý má za následok vynútenie rešpektovania súdneho rozhodnutia. Odvolací súd tiež poznamenáva, že ak dôjde k opakovanému nerešpektovaniu súdneho rozhodnutia, súd nie je viazaný návrhom alebo podnetom, postupuje ex offa a výkon rozhodnutia uskutoční podľa § 382 ods. 1, 2 CMP, resp. zvolí postup podľa § 380 a § 381 CMP.

31. Oprávnený v rámci podaného odvolania argumentačne nevyvrátil zistenia súdu prvej inštancie, preto odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne postupom vyplývajúcim z § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keď podmienky pre prelomenie generálnej klauzuly nevyšli v konaní najavo. V prejednávanej veci nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z aplikácie § 52 CMP, keď odvolací súd nezistil vo veci okolnosti, pre ktoré by bolo spravodlivé náhradu trov konania oprávnenému priznať v zmysle § 55 CMP a povinná tieto v odvolacom konaní ani netvrdila. Odvolací súd neuplatnil moderačné právo pri náhrade trov konania, keďže to s ohľadom na okolnosti prípadu nepovažoval za spravodlivé.

33. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V Žiline, dňa 7. mája 2025

JUDr. Martina Nemravová
predsedníčka senátu

JUDr. Róbert Bebčák
člen senátu

JUDr. Miroslava Korbašová
členka senátu
(sudkyňa spravodajkyňa)

Vypracovala: JUDr. Miroslava Korbašová, sudkyňa spravodajkyňa

Za správnosť vyhotovenia:
Zuzana Dančíková